Republikens Presidents framställning till Ålands landsting angående regeringens till Riksdagen överlämnade proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och kringgående av skatt på arv.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 bör Landstinget giva sitt bifall till sådan lag, genom vilken avtal med främmande makt bringas i kraft inom landskapet, för såvitt i avtalet ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen. Enligt artikel 1 i ovannämnda avtal skall avtalet gälla även till kommun utgående skatter, varför med hänsyn till 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen för lagens ikraftträdande i landskapet Åland i detta avseende erfordras Landstingets bifall.

Med bifogande av Regeringens proposition, innehållande avtalstexten, föreslås

att Ålands landsting måtte giva sitt bifall till ikraftträdande av den i ovannämnda proposition ingående lagen jämväl i landskapet Åland till de delar avtalet innehåller av-

vikelser från självstyrelselagen, sam
för såvitt Riksdagen godkänner propo
sitionen i oförändrad form.

Helsingfors den 23 januari 1959.

Vid förfall för Republikens President

S t a t s m i n i s t e r

V. J. Sukselainen.

Justitieminister

Antti Hannikainen.

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

Riksdagen har vid 1952 års riksdag godkänt de båda med Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland och Amerikas Förenta Stater ingångna skatteavtalen. Vid 1954 års riksdag har likaså godkänts skatteavtal med Konungarikena Nederländerna, Belgien och Norge och år 1957 med Schweiziska Edsförbundet. Innan nämnda överenskommelser godkändes, hade Finland gällande avtal till förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet endast med Sverige och Danmark. År 1954 har också det skatteavtal, som ingicks mellan Finland och Tyskland år 1935, bragts i kraft i relationerna mellan Finland och Tyska Förbundsrepubliken.

De talrika avtal, som ingåtts för undvikande av dubbelbeskattning, har på grund av den utvidgade affärsverksamheten mellan Finland och utlandet och de därigenom utvidgade ekonomiska relationerna visat sig vara av synnerligen stor vikt. Nämnas må, att vid de skatteavtal, som Finland ingått, eftersträvats, att i avtalen även intaga bestämmelser rörande utbyte av informationer och om skatteuppbörden, vilka ha en avsevärd betydelse vid effektiveringen av beskattningen.

Förhandlingarna mellan Finland och Frankrike till förhindrande av dubbelbeskattning beträffande inkomst- och förmögenhetsskatt samt arvsskatt inleddes år 1955 i Paris och avtalen kunde undertecknas den 25 augusti 1958.

Avtalet angående inkomst- och förmögenhetsskatt bygger på samma grund som övriga av Finland ingångna skatteavtal. För Finlands del gäller avtalet inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt samt för Frankrikes del fysiska personers inkomstskatt och bolagsskatt. Skulle nya skatter av samma natur komma att uppbäras i någondera staten, omfattar avtalet även dem.

I avtalet gäller såsom allmän regel, att för inkomst- och förmögenhet erlägges skatt endast i den skattskyldiges hemstat. Därom, vilkendera staten bör anses såsom den skattskyldiges hemstat, ingå detaljerade stadganden i avtalet.

Med avvikelse från principen, att inkomst beskattas endast i hemstaten på den skattskyldiges boningsort, har rätten att beskatta inkomst från fast egendom och själva förmögenheten förbehållits den stat, där fastigheten är belägen. Såsom inkomst av fast egendom anses även inkomster på grund av nyttjanderätt till fast egendom ävensom hyresavtal och jordlegoavtal. Tillfällig försäljningsvinst vid överlåtelse av fastighet beskattas i den stat, där fastigheten är belägen.

Affärsinkomst beskattas i den stat, där företaget har fast driftställe. Finnes sådant i båda staterna, beskattas de genom dessa driftställen erhållna inkomsterna i resp. stat. Saknas fast driftställe i den ena staten tillkommer beskattningsrätten den stat, där företaget har sin hemvist. I avtalet ingå detaljerade bestämmelser därom, vad som anses såsom fast driftställe.

Vad dividendinkomster beträffar ha båda staterna förbehållits rätt att uppbära 10 % skatt på dividender, som bolag inom dess område erlagt. För lindrande av dubbel beskattning har dock överenskommits, att vardera staten bör bevilja sina skattskyldiga, som i den andra staten betalat skatt för dividend, minst 5 % specialavdrag från dividendernas bruttobelopp, som beskattats i den andra sta-

ten. Beskattningen av dividendinkomster kan även efter detta avdrag förbli dubbel till 5 %.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de stadganden och bestämmelser i det den 25 augusti 1958 mellan Finland och Frankrike ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, som kräva Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innehåller till lagstiftningens område hörande stadganden, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande ett sålundalydande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Paris den 25 augusti 1958 mellan Finland och Frankrike ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet skola, såvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 december 1958.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

AVTAL

mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser angående ömsesidig administrativ handräckning i ärenden beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands President och

Franska Republikens President

hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt reglera vissa andra frågor angående beskattning, beslutat ingå avtal och i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President

Hans Excellens Herr Richard Rafael *Seppälä,* Finlands ambassadör i Paris.

Franska Republikens President

Hans Excellens M. Louis *Joxe,* Frankrikes ambassadör, Generalsekreterare vid Ministeriet för utrikesärendena,

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

1 §. Skatter, som beröras av detta avtal, äro

a) beträffande Finland:
   1. inkomst- och förmögenhetsskatt;
   2. kommunal inkomstskatt;
   3. kyrkoskatt;

b) beträffande Frankrike:
   1. skatt å fysiska personers inkomst (proportionell skatt och progressiv tilläggsskatt);
   2. bolagsskatt.

2 §. Detta avtal skall äga tillämpning även på alla motsvarande skatter, som införas i någondera av de avtalsslutande staterna efter

CONVENTION

entre la France et la Finlande tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune

Le Président de la République Française et

Le Président de la République Finlandaise

animés du désir d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune et de règler certaines autres questions en matière fiscale, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour plénipotentiaires savoir:

Le Président de la République Française

Son Excellence, Monsieur *Louis Joxe,* Ambassadeur de France, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères

Le Président de la République Finlandaise

Son Excellence, Monsieur *Richard Rafael Seppälä,* Ambassadeur de Finlande à Paris

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme ont convenu des dispositions suivantes:

Article premier

1. Les impôts qui font l'objet de la présente convention sont:

a) — en ce qui concerne la Finlande:
   1. l'impôt sur le revenu et la fortune;
   2. l'impôt communal sur les revenus;
   3. l'impôt ecclésiastique;

b) — en ce qui concerne la France:
   1. l'impôt sur le revenu des personnes physiques (taxe proportionnelle et surtaxe progressive)
   2. l'impôt sur les sociétés.

2. La présente convention s'appliquera également à tous autres impôts ou taxes analogues qui pourront être établis par l'un ou

undertecknandet av detta avtal, eller som införas på vilket område som helst, till vilket tillämpningen av detta avtal utsträckes i enlighet med bestämmelserna i 25 artikeln.

3 §. Det är överenskommet, att såvitt skattelagstiftningen i någondera staten undergår sådana ändringar, som väsentligt inverka på de i 1 § av denna artikel avsedda skatternas natur eller beskaffenhet, skola de behöriga myndigheterna i de båda staterna sinsemellan träffa överenskommelse i ärendet.

Artikel 2

1 §. Vid tillämpningen av detta avtal innefattar:

1. uttrycket „Frankrike", använt i geografisk bemärkelse, allenast det egentliga Frankrike och de transoceana departementen (Guadeloupe, Guyane, Martinique, Réunion), men icke Algeriet eller andra till Franska Unionen hörande områden;

2. uttrycket „Finland" använt i samma bemärkelse Republiken Finland;

3. uttrycket „person":

a) varje fysisk person,
b) varje juridisk person,
c) varje sammanslutning av personer, som icke är juridisk person.

2 §. Vid tillämpningen av detta avtal skall såsom „fasta driftställen" anses sätet för den verkliga ledningen, filialer, fabriker eller andra fasta inrättningar, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas. Bedriver företag i den ena staten affärsverksamhet i den andra genom förmedling av därvarande agent, som har nödiga fullmakter att underhandla och ingå avtal eller som innehar lager, varifrån han i själva verket vanligen uttager de produkter och varor, som han säljer och levererar direkt till kundkretsen, skall detta företag anses hava fast driftställe i sistnämnda stat.

Överenskommet är, att

a) den omständigheten, att företag i någondera av de avtalsslutande staterna knutit affärsförbindelser med den andra staten genom kommissionär, mäklare eller dotter-

l'autre des deux Etats contractants après la signature de la présente convention ou dans un territoire quelconque auquel la présente convention aura été étendue conformément aux dispositions de l'article 25.

3. Il est entendu que dans le cas où il serait apporté à la législation fiscale de l'un ou de l'autre Etat des modifications qui affecteraient sensiblement la nature ou le caractère des impôts visés au paragraphe 1er du présent article, les autorités compétentes des deux pays se concerteraient.

Article 2

1. Pour l'application de la présente convention:

1. Le terme „France", quand il est employé dans un sens géographique, ne comprend que la France métropolitaine et les départements d'outre-mer (Guadeloupe, Guyane, Martinique, Réunion) à l'exclusion de l'Algérie et des autres territoires dépendant de l'Union française.

2. Le terme „Finlande" employé dans le même sens désigne la République de Finlande.

3. Le terme „personne" désigne:

a) — toute personne physique;
b) — toute personne morale;
c) — tout groupement de personnes qui n'a pas la personnalité morale.

2. Pour l'application de la présente convention, sont réputés „établissements stables" les sièges de direction effective, succursales, fabriques ou autres installations permanentes dans lesquelles s'exerce en tout ou en partie l'activité de l'entreprise. Lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants fait des affaires dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un agent y établi qui est investi des pouvoirs nécessaires pour la négociation et la conclusion des contrats ou qui dispose d'un dépôt dans lequel, en fait, il prélève habituellement des produits ou marchandises qu'il vend et livre directement à la clientèle, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans ce dernier Etat.

Il est bien entendu que:

a) — Le fait, pour une entreprise établie dans l'un des deux Etats contractants, d'avoir des relations d'affaires avec l'autre Etat par l'intermédiaire d'un commissionnaire ou cour-

bolag, icke i och för sig innebär, att detta företag skulle ha fast driftställe i sistnämnda stat;

b) den omständigheten, att företag i den ena staten håller kontor i den andra staten, vilka uteslutande inköpa produkter eller varor, innebär icke, även om kontoren äro stadigvarande, att företaget skulle hava fast driftställe i den andra staten;

c) där företag i någondera staten i den andra staten på grund av där ingångna avtal uppbär inkomst av försäljning av sådana produkter och varor som upplagts i lager i denna stat till underlättande av varuleveranser men icke för utställningsändamål, skola sådana inkomster icke anses hava erhållits från i denna andra stat beläget fast driftställe oberoende därav, att köpanbud mottagits av den därvarande representanten, som vidarebefordrat dessa till företaget för godkännande;

d) beträffande försäkringsföretag anses fast driftställe föreligga om företaget i den andra avtalsslutande staten har antingen av myndigheterna i denna stat godkänd representant eller representant, som är berättigad att utfärda kvitton över erhållna försäkringspremier.

3 §. Enligt detta avtal anses fysisk persons skatterättsliga hemvist vara i den stat, där han har sitt „varaktiga hem", och avser detta uttryck centrum för hans vitala intressen, d.v.s. den ort, där han har sina starkaste personliga förbindelser.

Om det icke är möjligt att fastställa en persons skatterättsliga hemvist enligt ovanstående punkt, anses fysisk person hava skatterättsligt hemvist i den av de avtalsslutande staterna, där han huvudsakligen vistas. Har han vistats lika länge i båda staterna, anses han äga skatterättsligt hemvist i den stat, vars medborgare han är; är han medborgare i vardera staten eller uti ingendera staten skola de behöriga myndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse i saken.

Skatterättsligt hemvist för juridisk person, eller sådan sammanslutning av personer, som icke är juridisk person, bestämmes enligt skattelagstiftningen i vardera staten. Skulle

tier ou d'une filiale, n'implique pas, par lui-même, pour cette entreprise, l'existence d'un établissement stable dans ce dernier Etat;

b) — Le fait qu'une entreprise de l'un des deux Etats possède dans l'autre Etat, même sous la forme d'installations permanentes, des comptoirs qui se bornent à l'achat de produits ou marchandises, ne permet pas de considérer que cette entreprise possède, dans l'autre Etat, un établissement stable;

c) — Lorsqu'une entreprise de l'un des deux Etats réalise des bénéfices, en vertu de contrats conclus dans cet Etat, sur des ventes de produits ou marchandises stockés dans un entrepôt situé dans l'autre Etat pour la commodité des livraisons mais non pour des fins publicitaires, de tels bénéfices ne sont pas considérés comme provenant d'un établissement stable de l'entreprise situé dans cet autre Etat, nonobstant la circonstance que les offres d'achat y aient été recueillies par un agent qui les a transmises à l'entreprise aux fins d'acceptation;

d) — pour les entreprises d'assurances, le fait d'avoir dans l'un des deux Etats contractants un répresentant agréé par les autorités de cet Etat ou autorisé à délivrer des quittances pour la recette de primes, est considéré comme constituant un établissement stable.

3. Au sens de la présente convention, une personne physique est considérée comme ayant son domicile fiscal dans celui des deux Etats où elle a son „foyer permanent d'habitation", cette expression désignant le centre des intérêts vitaux, c'est-à-dire le lieu avec lequel les relations personnelles sont les plus étroites.

Lorsqu'il n'est pas possible de déterminer le domicile fiscal d'après l'alinéa qui précède, la personne physique est réputée posséder son domicile fiscal dans celui des deux Etats où elle a son séjour principal. En cas de séjour d'égale durée dans les deux Etats, elle est réputée avoir son domicile fiscal dans celui des deux Etats dont elle a la nationalité; si elle a la nationalité des deux Etats ou si elle n'est ressortissante d'aucun d'eux, les autorités compétentes des deux Etats s'entendront.

Le domicile fiscal d'une personne morale ou d'un groupement de personnes qui n'a pas la personnalité morale se détermine d'après la législation fiscale de chacun des

ifrågavarande hemvist i enlighet härmed vara i båda staterna, är den verkliga ledningens hemvist avgörande.

4 §. Uttrycket „vederbörande myndighet" eller „vederbörande myndigheter" avser i vardera staten finansministeriets avdelning för skatteärenden.

Artikel 3

Inkomst av fast egendom, däri inberäknat inkomst av lantbruksfastighet, beskattas endast i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Denna bestämmelse äger tillämpning även beträffande inkomst av hus- eller jordlegoavtal eller inkomst av vilken som helst annan nyttjanderätt till fast egendom, ävensom inkomster, vilka härleda sig av direkt besittning eller bruk av fast egendom, så ock vinst av överlåtelse av fast egendom.

Denna bestämmelse tillämpas även beträffande inkomster av egentlig skogshushållning på egen eller annans mark.

Artikel 4

1 §. Inkomst av industri-, gruv- eller handelsföretag eller penninginrättning beskattas endast i den stat, inom vars område fast driftställe finnes.

2 §. Har företag fasta driftställen i de båda avtalsslutande staterna, beskattar vardera staten endast för sådan inkomst, som erhållits genom de inom dess område belägna fasta driftställenas verksamhet.

3 §. Denna beskattningsbara inkomst får icke överstiga den inkomst som industri-, gruv- och handelsföretag eller penninginrättningar erhållit från fast driftställe, vari, då skäl föreligger, inbegripes från detta driftställe indirekt erhållna inkomster eller förmåner, eller tredje person tillkommande eller av honom i form av höjning eller nedsättning av inköps- eller försäljningspriset eller i vilken annan form som helst erhållna eller givna inkomster eller förmåner. Vid resultaträkningen för varje fast driftställe bör dess andel i de allmänna utgifterna för företaget på dess hemort beaktas.

4 §. Om föreskriven bokföring, av vilken inkomsterna från de fasta driftställena i vardera staten exakt och klart framgå icke står

deux Etats. S'il existe un domicile ainsi déterminé dans chacun des deux Etats, c'est le lieu du siège de la direction effective qui est pris en considération.

4. L'expression „autorité compétente" ou „autorités compétentes" signifie, dans les deux pays, la Direction générale des Impôts au Ministère des Finances.

Article 3

Les revenus des biens immobiliers, y compris les bénéfices des exploitations agricoles, ne sont imposables que dans l'Etat où ces biens sont situés.

Cette disposition s'applique aussi bien aux revenus provenant de baux à loyer, de baux à ferme ou de toute autre forme de jouissance d'immeubles qu'à ceux résultant d'une administration ou d'une jouissance directe, ainsi qu'aux bénéfices provenant d'aliénations d'immeubles.

Elle s'applique également aux revenus provenant de l'exploitation proprement dite de forêts sur le domaine de l'exploitant ou sur celui de tiers.

Article 4

1. Les revenus des entreprises industrielles, minières, commerciales ou financières ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel se trouve un établissement stable.

2. Lorsqu'une entreprise possède des établissements stables dans les deux Etats contractants, chacun d'eux ne peut imposer que le revenu provenant de l'activité des établissements stables situés sur son territoire.

3. Ce revenu imposable ne peut excéder le montant des bénéfices industriels, miniers, commerciaux ou financiers réalisés par l'établissement stable, y compris, s'il y a lieu, les bénéfices ou avantages retirés indirectement de cet établissement ou qui auraient été attribués ou accordés à des tiers par voie de majoration ou de diminution des prix d'achat ou de vente, soit par tout autre moyen. Une quote-part des frais généraux du siège de l'entreprise est imputée aux résultats des différents établissements stables.

4. Les autorités compétentes des deux Etats contractants s'entendent le cas échéant, pour arrêter les règles de ventilation, à dé-

till förfogande, överenskomma vederbörande myndigheter i de båda avtalsslutande staterna vid behov om fastställande av regler för beräkning av inkomsterna.

Artikel 5

1 §. Då ett företag i någondera staten på den grund att det deltager i ledningen av ett företag i den andra staten eller äger en del av dess kapital, tillåter eller tvingar det sistnämnda företaget att i de kommersiella eller finansiella förbindelserna mellan företagen iakttaga andra villkor, än vad som skulle tillämpas på ett främmande företag, kunna alla de inkomster, vilka normalt borde framgå av det ena företagets bokföring, men på nämnda sätt överförts till det andra företaget, läggas till det sistnämnda företagets beskattningsbara inkomster.

2 §. Företag anses deltaga i ledningen av annat företag eller äga en del av dess kapital särskilt då samma personer direkt eller indirekt deltaga i båda företagens ledning eller äga en del av dessas kapital.

Artikel 6

Med avvikelse från 4 artikeln i detta avtal utgår skatt på inkomst av företag för utövande av sjö- eller luftfart endast i den stat, inom vars område företagets verkliga ledning finnes, med villkor, att fartygen segla under sagda stats flagga eller att luftfartygen äro av dess nationalitet.

Artikel 7

1 §. Bolag med skatterättsligt hemvist i Finland är icke skyldigt att i Frankrike erlägga proportionell skatt på vinst av värdepapper (taxe proportionnelle sur le revenu des valeurs mobilières) i stöd av artiklarna 109—2 och 1 674 i allmänna skattelagen (Code Général des Impôts) med mindre det har i 2 artikeln avsett fast driftställe i Frankrike. Den jämlikt 109—2 artikeln beskattade inkomsten får dock icke överstiga den enligt 4 och 5 artiklarna i detta avtal beräknade inkomsten eller vinsten av det fasta driftstället i Frankrike.

2 §. Bolag med skatterättsligt hemvist i Finland är icke skyldigt att i Frankrike er-

faut de comptabilité régulière faisant ressortir exactement et distinctement les bénéfices afférents aux établissements stables situés sur leur territoire respectif.

Article 5

1. Lorsqu'une entreprise de l'un des deux Etats, du fait de sa participation à la gestion ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, fait ou impose à cette dernière, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient faites à une tierce entreprise, tous bénéfices qui auraient dû normalement apparaître dans les comptes de l'une des entreprises mais qui ont été de la sorte transférés à l'autre entreprise peuvent être incorporés aux bénéfices imposables de la première entreprise.

2. Une entreprise est considérée comme participant à la gestion ou au capital d'une autre entreprise notamment lorsque les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion ou au capital de chacune de ces deux entreprises.

Article 6

Par dérogation à l'article 4 de la présente Convention, les revenus provenant de l'exploitation des entreprises de navigation maritime ou aérienne ne seront imposés que dans l'Etat sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise, à condition que les navires battent pavillon ou que les aéronefs possèdent la nationalité dudit Etat.

Article 7

1. Une société ayant son domicile fiscal en Finlande n'est soumise en France à la taxe proportionnelle sur le revenu des valeurs mobilières, dans les conditions prévues aux articles 109—2 et 1674 du Code général des Impôts, que si elle possède en France un établissement stable au sens de l'article 2. Toutefois, le revenu taxé en vertu de l'article 109—2 ne pourra excéder le montant des bénéfices ou profits réalisés par l'établissement stable en France, déterminé conformément aux dispositions des articles 4 et 5 de la présente convention.

2. Une société ayant son domicile fiscal en Finlande n'est pas soumise en France à la

lägga proportionell skatt på vinst av värdepapper på den grund, att det deltager i ledningen av bolag med skatterättsligt hemvist i Frankrike, eller äger en del av dess kapital, eller på grund av vilka förbindelser som helst med detta bolag, dock må vid behov till vinster, som utdelats av sistnämnda bolag och äro underkastade proportionell skatt på vinst av värdepapper, vid fastställandet av skatten läggas alla de vinster och förmåner, som det förstnämnda bolaget eventuellt indirekt har erhållit av det sistnämnda på i 4 och 5 artiklarna förutsatt sätt.

taxe proportionnelle sur le revenu des valeurs mobilières en raison de sa participation dans la gestion ou dans le capital d'une société ayant son domicile fiscal en France ou à cause de tout autre rapport avec cette société, mais les bénéfices distribués par cette dernière société et passibles de la taxe proportionnelle sur le revenu des valeurs mobilières seront, le cas échéant, augmentés pour l'assiette de l'impôt, de tous les bénéfices ou avantages que la première aurait indirectement retirés de la dernière société dans les conditions prévues aux articles 4 et 5.

Artikel 8

1 §. Inkomster av värdepapper och andra därmed jämförliga inkomster (inkomster av aktier, stiftarandel, räntekuponger och andelar i kommanditbolag) beskattas i den stat, inom vars område inkomsttagaren har skatterättsligt hemvist, försåvitt värdepappren icke ansluta sig till verksamheten vid fast driftställe, som inkomsttagaren möjligen har i den andra staten.

2 §. Vardera avtalsslutande staten förbehåller sig dock rätt att uppbära skatt vid källan, därest dess allmänna lagstiftning förutsätter detta. Denna skatt får dock icke överstiga 10 % av de beskattningsbara inkomsternas bruttobelopp.

3 §. Då någondera staten vid tillämpning av bestämmelserna i 2 § av denna artikel verkställer dylik uppbörd, skall den andra staten av statsskatten bevilja inkomsttagare med skatterättsligt hemvist inom dess område ett specialavdrag, som icke får understiga 5 % av sagda inkomsters bruttobelopp.

4 §. Då bolag med skatterättsligt hemvist i någondera staten direkt eller indirekt bestämmer över minst 50 % av hela röstetalet i bolag, som har skatterättsligt hemvist i den andra staten, äro av sistnämnda bolag utdelade dividender och annan avkastning fria från skatt vid källan enligt 2 § i denna artikel, såvitt de tillkomma förstnämnda bolag och icke hänföra sig till verksamheten av ett fast driftställe, som det bolag som erhåller dividend eller annan inkomst måhända äger i den andra staten.

Denna bestämmelse är dock tillämplig endast om det dividendlyftande bolagets del-

Article 8

1. Les revenus des valeurs mobilières et les revenus assimilés (produits d'actions, de parts de fondateur, de parts d'intérêt et de commandites) sont imposables dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile fiscal, à moins que ces valeurs mobilières ne se rattachent à l'activité d'un établissement stable que ce bénéficiaire possèderait dans l'autre Etat.

2. Néanmoins, chaque Etat contractant conserve le droit de percevoir l'impôt à la source, si sa législation générale le prévoit. Toutefois, ce prélèvement ne pourra excéder 10 p. 100 du montant brut des revenus imposables.

3. Lorsqu'en application des dispositions du paragraphe 2 du présent article, l'un des deux Etats opère un tel prélèvement, l'autre Etat accorde au bénéficiaire des revenus ayant son domicile fiscal sur son territoire une déduction spéciale sur son impôt d'Etat qui ne peut être inférieure à 5 p. 100 du montant brut desdits revenus.

4. Lorsqu'une société ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats dispose directement ou indirectement de 50 p. 100 au moins du total des voix dans une société ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat, les dividendes et autres produits que distribue la seconde société sont exonérés du prélèvement fiscal à la source visé au paragraphe 2 du présent article dans la mesure où ils sont attribués à la première société, à moins qu'ils ne se rattachent à l'exploitation d'un établissement stable que la société bénéficiaire des dividendes et autres produits possèderait dans l'autre Etat.

Toutefois, cette disposition ne s'applique que si la société bénéficiaire susmentionnée

aktighet i det andra bolaget grundar sig på aktier, som äro utställda på viss person, och denna delaktighet fortgått i minst ett år, då utdelningen äger rum.

5 §. De behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna överenskomma om tillämpningen av denna artikel och särskilt om de utredningar, vilka innan dividender lyftas böra företas för bestämmande av dividendtagarnas skatterättsliga hemvist. Utan sådana bevis återbäres icke vid källan uppburen skatt.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna komma även i det fall, att någondera statens lagstiftning på detta område skulle undergå förändringar, att överlägga om ovannämnda systems för beskattning av dividender anpassande till dessa ändringar. Denna justering bringas i kraft genom avtal mellan Finlands och Frankrikes regeringar.

détient sa participation sous forme nominative et depuis au moins un an à l'époque de la distribution.

5. Les autorités compétentes des deux Etats contractants détermineront d'un commun accord les modalités d'application du présent article et, notamment, les justifications qui auront à être produites préalablement à l'encaissement des dividendes pour établir le domicile fiscal des bénéficiaires. A défaut de cette production, l'impôt perçu à la source ne pourra être restitué.

Les autorités compétentes des deux Etats auront à se concerter également, au cas où des modifications viendraient à être apportées en ce domaine à la législation de l'un ou l'autre des deux Etats contractants, en vue de l'ajustement du régime d'imposition des dividendes défini ci-dessus en fonction de ces modifications. Cet ajustement résultera valablement d'un accord réalisé par les Gouvernements français et finlandais.

Artikel 9

2 §. För inkomst av obligationer, lån, depositioner, depositionskonton och alla andra tillgodohavanden utgår skatt endast i den stat, där fordringsägaren har skatterättsligt hemvist. Den stat, inom vars område gäldenären har skatterättsligt hemvist avstår, därest skäl förefinnas, från uppbörd av skatt vid källan, såvitt det utredes på sätt i 8 artikeln förutsättes, att fordringsägarens skatterättsliga hemvist är i den andra staten, och att han står under övervakning av skattemyndigheterna i denna stat.

2 §. Har fordringsägare fast driftställe i vardera staten och beviljas från ett av dessa driftställen ett lån eller verkställes en deposition, utgår skatt dock i den av staterna, inom vars område driftstället är beläget.

Article 9

1. L'impôt sur le revenu des obligations, prêts, dépôts, comptes de dépôts et toutes autres créances ne sera perçu que dans l'Etat du domicile fiscal du créancier. L'Etat sur le territoire duquel le débiteur du revenu a son domicile fiscal renoncera, s'il y a lieu, à appliquer son impôt à la source, sous réserve qu'il soit justifié, dans les conditions prévues à l'article 8, que le créancier possède son domicile fiscal dans l'autre Etat et se trouve sous le contrôle des autorités fiscales dudit Etat.

2. Toutefois, si le créancier possède dans les deux Etats des établissements stables et si l'un de ces établissements consent un prêt ou effectue un dépôt, l'impôt sera perçu dans celui des deux Etats sur le territoire duquel est situé cet établissement.

Artikel 10

1 §. Royalty, som utgår för rätt att utnyttja fastigheter, gruvor, stenbrott eller andra naturtillgångar, beskattas endast i den av de avtalsslutande staterna, där dessa fastigheter, gruvor, stenbrott eller andra naturtillgångar äro belägna.

Article 10

1. Les redevances (royalties) versées pour la jouissance de biens immobiliers ou l'exploitation de mines, carrières ou autres ressources naturelles sont seulement imposables dans celui des deux Etats contractants où sont situés ces biens, mines, carrières ou autres ressources naturelles.

2 §. Inkomst, som person med skatterättsligt hemvist i den ena av de avtalsslutande staterna i form av royalty erhåller i den andra staten för överlåtelse av nyttjanderätten till immateriell egendom, såsom patent, modeller, hemliga tillverkningsmetoder och mönster, varumärken och andra sådana rättigheter, ävensom inkomster genom uthyrning av biograffilmer, äro icke skattepliktiga i sistnämnda stat, försåvitt icke den som åtnjuter royalty eller hyra, där bedriver affärsverksamhet från fast driftställe.

3 §. Royalty för utövande av upphovsmanna- och reproduktionsrätten till litterärt eller konstnärligt alster är skattepliktigt endast i den stat, där den som åtnjuter royalty har skatterättsligt hemvist.

4 §. Royalty och inkomster, som avses i 2 § i denna artikel, kunna dock beskattas i den stat, där inkomsten erhålles, även om inkomsttagaren icke skulle hava fast driftställe därstädes, om skäl finnes att anse, att beloppet av royaltyna eller inkomsterna överstiger enligt handelsbruk beräknad skälig och förnuftig ersättning för nyttjande av ifrågavarande rättigheter, dock endast till den del, som på nämnda sätt ansetts oskälig.

5 §. Bestämmelserna ovan i 2 och 3 §§ tillämpas även i fråga om inkomst, som erhålles för överlåtelse av i sagda paragrafer avsedd egendom.

Artikel 11

För tantiem, deltagararvode och annat vederlag till medlemmar i aktiebolags förvaltning utgår skatt i den stat, där bolaget har skatterättsligt hemvist, dock sålunda, att 14 artikeln tillämpas, då det är fråga om inkomster, som vederbörande erhålla i annan faktisk egenskap.

Artikel 12

Ersättningar i form av löner, arvoden, pensioner eller annat vederlag, som erlagts av stat, departement, kommuner eller av enligt de avtalsslutande staternas inre lagstiftning normalt bildade övriga offentligträttsliga juridiska personer för nuvarande eller tidigare tjänst eller arbete beskattas enbart i den stat, där förmånen utgår.

2. Les revenus qui, sous forme de redevances (royalties), proviennent à une personne ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants de la concession, dans l'autre Etat, du droit d'usage de biens mobiliers incorporels, tels que brevets d'invention, modèles, procédés de fabrication et formules, secrets, marques de fabrique et autres droits analogues, de même que les revenus tirés de la location de films cinématographiques ne sont imposables dans le dernier Etat que si le bénéficiaire de ces redevances et loyers y exerce une activité commerciale par le moyen d'un établissement stable.

3. Les redevances (royalties) pour le droit d'usage du droit d'auteur ou du droit de reproduction d'une oeuvre littéraire ou artistique ne sont imposables que dans l'Etat où le bénéficiaire de ces redevances a son domicile fiscal.

4. Les redevances (royalties) et revenus visés au paragraphe 2 du présent article pourront toutefois être imposés dans l'Etat de provenance, nonobstant le fait que leur bénéficiaire n'y possède pas d'établissement stable, s'il y a lieu de considérer que le montant de ces redevances (royalties) ou revenus excède une rétribution équitable et justifiée, évaluée selon les usages commerciaux, pour l'usage des droits auxquels ils se rapportent, mais pour la partie seulement qui sera ainsi jugée excessive.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ci-dessus s'appliquent aux produits provenant de la cession des biens qui s'y trouvent visés.

Article 11

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations des administrateurs de sociétés par actions sont imposables dans celui des deux Etats où se trouve le domicile fiscal de la société, sous réserve de l'application de l'article 14 ci-après en ce qui concerne les sommes touchées par les intéressés en leurs autres qualités effectives.

Article 12

Les rémunérations allouées par l'Etat, les départements, les communes ou autres personnes morales de droit public régulièrement constituées suivant la législation interne des Etats contractants, en vertu d'une prestation de service ou de travail actuelle ou antérieure, sous forme de traitements, pensions, salaires et autres appointements sont imposables seulement dans l'Etat du débiteur.

Artikel 13

Enskilda pensioner och livräntor, som erhållits från någondera av de avtalsslutande staterna och som utbetalas åt person, som äger skatterättsligt hemvist i den andra staten, äro skattefria i förstnämnda stat.

Artikel 14

1 §. Där ej annat framgår av 12 artikeln, beskattas löner, arvoden och övriga därmed jämförliga ersättningar allenast i den stat, inom vars område den personliga verksamhet bedrives, av vilken dessa inkomster härflyta.

2 §. Såsom i föregående paragraf avsedd personlig verksamhet, anses icke, att person, som är i tjänst hos företag i den ena staten, inom den andra statens område utför tillfälligt uppdrag varvid han under ett skatteår icke vistas i landet i en eller flera repriser, sammanlagt mera än etthundraåttiotre dagar, dock under förutsättning att sagda företag fortgående svarar för hans lön och utbetalar densamma.

Artikel 15

1 §. För inkomster, som erhållas genom bedrivande av fritt yrke samt i allmänhet för all inkomst av arbete, frånsett i 11, 12, 13 och 14 artiklarna i detta avtal avsedda inkomster, utgår skatt endast i den stat, där den personliga verksamheten bedrives.

2 §. Vid tillämpningen av ovanstående 1 § anses personlig verksamhet hava ägt rum i någondera staten endast, om verksamheten i denna stat där är bunden vid ett fast centralställe.

3 §. Till fria yrken enligt denna artikel räknas särskilt vetenskaplig, konstnärlig, litterär samt undervisande eller uppfostrande verksamhet ävensom läkares, advokaters, arkitekters och ingenjörers verksamhet.

Article 13

Les pensions privées et les rentes viagères provenant d'un des Etats contractants et payées à des personnes ayant leur domicile fiscal dans l'autre Etat sont exemptées d'impôt dans le premier Etat.

Article 14

1. Sous réserve des dispositions de l'article 12 ci-dessus, les traitements, salaires et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel s'exerce l'activité personnelle source de ces revenus.

2. Pour l'application du paragraphe précédent, n'est pas considéré comme l'exercice d'une activité personnelle dans l'un des deux Etats le fait par un salarié d'une entreprise située dans l'autre Etat d'accomplir, sur le territoire du premier Etat, une mission temporaire ne comportant qu'un séjour ou des séjours n'excédant pas une durée totale de cent-quatre-vingt trois jours au cours de l'année d'imposition à la condition toutefois que sa rémunération continue d'être supportée et payée par ladite entreprise.

Article 15

1. Les revenus provenant de l'exercice d'une profession libérale et, d'une manière générale, tous revenus du travail, autres que ceux qui sont visés aux articles 11, 12, 13 et 14 de la présente convention, sont imposables seulement dans l'Etat où s'exerce l'activité personnelle.

2. Pour l'application du paragraphe 1 ci-dessus, l'activité personnelle n'est considérée comme s'exerçant dans l'un des deux Etats que si elle a un point d'attache fixe dans cet Etat.

3. Sont considérées comme professions libérales au sens du présent article, notamment l'activité scientifique, artistique, littéraire, enseignante ou pédagogique ainsi que celle des médecins, avocats, architectes ou ingénieurs.

Artikel 16

Professorer och andra till lärarkåren hörande personer, som komma till den andra staten för att i högst två års tid meddela undervisning vid därvarande universitet, högskola, skola eller annan undervisningsanstalt, äro icke skattskyldiga i sistnämnda stat för den ersättning de under nämnda tid uppburit för sådan undervisningsverksamhet.

Article 16

Les professeurs et autres membres du personnel enseignant de l'un des deux Etats contractants qui se rendent sur le territoire de l'autre Etat en vue d'y professer, pour une période de deux années au plus, dans une université, un lycée, un collège, une école ou tout autre établissement d'enseignement sont exemptés d'impôt dans ce dernier Etat pour la rémunération qu'ils y perçoivent du chef de leur enseignement pendant ladite période.

Artikel 17

Studerande eller praktikanter från den ena staten, som uppehålla sig i den andra staten uteslutande för studier eller praktik, äro icke skattskyldiga till sistnämnda stat för understöd, som de erhållit från utlandet.

Article 17

Les étudiants et les apprentis de l'un des deux Etats contractants qui séjournent dans l'autre Etat exclusivement pour y faire leurs études ou acquérir la formation professionnelle ne sont soumis à aucune imposition de la part de ce dernier Etat pour les subsides qu'ils reçoivent de provenance étrangère.

Artikel 18

För inkomst, som icke nämnts i ovanstående artiklar, utgår skatt endast i den stat, där inkomsttagaren har sitt skatterättsliga hemvist.

Article 18

Les revenus non mentionnés aux articles précédents ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire.

Artikel 19

I andra än ovan i artiklarna 8 och 9 nämnda fall skall inkomst, vilken enligt detta avtal beskattas i den ena staten, icke beskattas i den andra, ens genom innehållning vid källan.

Vardera staten äger rätt att beräkna direkt skatt på den del av inkomst eller förmögenhet, vars beskattande är förbehållen densamma, på basen av skattefoten för den skattskyldiges hela inkomst eller förmögenhet.

Article 19

Sous réserve de l'application des dispositions des articles 8 et 9 ci-dessus, les revenus qui, en vertu de la présente convention, sont imposables dans l'un des deux Etats ne peuvent être imposés dans l'autre Etat, même par voie de retenue à la source.

Chacun des deux Etats conserve le droit de calculer au taux correspondant à l'ensemble du revenu ou à l'ensemble de la fortune du contribuable les impôts directs afférents aux éléments du revenu ou de la fortune dont l'imposition lui est réservée.

Artikel 20

1 §. Varaktiga förmögenhetsskatter, som avses i 1 artikeln uppbäras endast i den stat, som genom bestämmelserna i detta avtal har rätt att beskatta inkomsterna av nämnda förmögenhet. Vad värdepapper beträffar, anses såsom beskattningsberättigad stat den, som i stöd av 8 artikeln 1 § äger rätt att beskatta inkomsterna av desamma.

Article 20

1. Les impôts permanents sur la fortune visés à l'article 1er ci-dessus ne sont prélevés que par l'Etat auquel les dispositions de la présente Convention confèrent le droit d'imposer les revenus provenant de ladite fortune, cet Etat étant, en ce qui concerne les valeurs mobilières, celui qui est habile à en taxer les revenus en vertu de l'article 8, par. 1.

2 §. All förmögenhet, som på grund av sin natur i allmänhet icke ger avkastning, beskattas endast i den stat, där ägaren har skatterättsligt hemvist. Värdet av hemlösöre beskattas dock i den stat, där den bostad befinner sig, till vilken lösöret hör.

2. Toute fortune qui, par sa nature, ne produit généralement pas de revenus, n'est imposable que dans l'Etat du domicile fiscal du propriétaire. Toutefois, la valeur des meubles meublants est imposable dans l'Etat de la résidence à laquelle les meubles sont affectés.

Artikel 21

1 §. Personer, bolag eller andra sammanslutningar i den ena avtalsslutande staten må icke i den andra staten påföras andra eller större skatter än sådana, som påföras personer, bolag eller andra sammanslutningar i sistnämnda stat.

2 §. Särskilt äro medborgare av den ena avtalsslutande staten, vilka beskattas inom den andra statens område, berättigade att på grund av underhåll av familj åtnjuta skattefrihet, -lättnader, -avdrag och -nedsättning av varje slag på samma villkor som medborgarna i förstnämnda stat.

Article 21

1. Les ressortissants et les sociétés ou autres groupements de l'un des deux Etats contractants ne seront pas soumis dans l'autre Etat à des impôts autres ou plus élevés que ceux qui frappent les ressortissants et les sociétés ou autres groupements de ce dernier Etat.

2. En particulier, les ressortissants de l'un des deux Etats contractants qui sont imposables sur le territoire de l'autre Etat bénéficient, dans les mêmes conditions que les nationaux de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôts ou taxes quelconques accordés pour charges de famille.

Artikel 22

De båda avtalsslutande staterna utbyta sådana uppgifter angående skatteärenden, som för dem äro tillgängliga, och som kunna lända den andra staten till gagn för att säkerställa det regelmässiga påförandet och uppbörden av i detta avtal avsedda skatter samt för tillämpning av de lagstadganden, som avse att förhindra kringgående av dessa skatter.

Sålunda utbytta upplysningar förbli till sin natur hemliga och få icke yppas för andra personer än dem, som handlägga påförande och uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal.

Föreskrifterna i denna artikel kunna i ingen händelse anses medföra skyldighet för någondera av de avtalsslutande staterna att tillhandahålla den andra staten andra upplysningar än sådana, som kunna erhållas enligt dess egen skattelagstiftning, dock icke uppgifter, vilkas tillhandahållande anses innebära röjande av industri-, affärs- eller yrkeshemligheter.

Dessa föreskrifter kunna icke heller anses medföra skyldighet för någondera av de av-

Article 22

Les deux Etats contractants échangeront les renseignements d'ordre fiscal qu'ils ont à leur disposition et qui seraient utiles à l'autre Etat pour assurer l'établissement et le recouvrement réguliers des impôts visés par la présente convention ainsi que l'application, en ce qui concerne ces impôts, des dispositions légales relatives à la répression des fraudes fiscales.

Les renseignements ainsi échangés conserveront un caractère secret et ne seront pas communiqués à des personnes autres que celles qui sont chargées de l'assiette et du recouvrement des impôts visés par la présente convention.

Les dispositions du présent article ne pourront en aucun cas être considérées comme imposant à l'un des deux Etats contractants l'obligation de communiquer à l'autre Etat, soit des renseignements autres que ceux que sa propre législation fiscale lui permet d'obtenir, soit des renseignements dont la production impliquerait la violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel.

Ces dispositions ne pourront pas, non plus, être considérées comme imposant à l'un des

talsslutande staterna att vidtaga administrativa åtgärder, som avvika från dess lagstiftning eller praxis.

Handräckning kan likaledes förvägras, då den stat, av vilken sådan begäres, anser handräckningen vara av sådan natur att den kunde äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet eller skada dess allmänna intressen.

Utbyte av upplysningar försiggår antingen på tjänstens vägnar utan begäran eller på grund av begäran i enskilda fall. Vederbörande myndigheter i de båda avtalsslutande staterna skola upprätta en förteckning över de upplysningar som meddelas på tjänstens vägnar.

Befinnes i den stat, som erhållit upplysningar, att dessa icke motsvara verkligheten, skall den behöriga myndigheten i denna stat, därest den finner åtgärden möjlig och anser att den har betydelse för den andra staten, så snart som möjligt återsända de emottagna handlingarna till den behöriga myndigheten i den andra staten, varvid orsaken till återsändandet eller det nya sakförhållandet bör nämnas.

Artikel 23

1 §. De avtalsslutande staterna förbinda sig att ömsesidigt lämna varandra handräckning och stöd för indrivning av skatter, skatteförhöjningar och -tillägg, moraräntor, räntor och omkostnader enligt sin egen lagstiftning, därest dessa äro slutligt förfallna till betalning enligt lagstiftningen i den stat, från vars sida framställningen gjorts.

2 §. Till framställning härom bör fogas de handlingar, vilka enligt lagstiftningen i den stat, som anhåller om handräckning, erfordras för att konstatera, att de fordringar som skola indrivas slutligt förfallit till betalning.

3 §. Då dessa handlingar inkommit sker delgivning, uppbörd och indrivning i den stat, som emottagit framställningen i enlighet med lagarna angående uppbörd och indrivning av dess egna skatter. Särskilt böra indrivningshandlingarna göras exigibla i den form denna stats lagstiftning föreskriver.

4 §. Skattefordringar, som skola indrivas, anses icke vara prioriterade i den stat, hos vilken framställningen göres.

deux Etats contractants l'obligation d'accomplir des actes administratifs qui ne seraient pas conformes à sa réglementation ou à ses pratiques.

L'assistance pourra également être refusée lorsque l'Etat requis estimera qu'elle serait de nature à mettre en danger ses droits de souveraineté ou sa sécurité ou qu'elle porterait atteinte à ses intérêts généraux.

L'échange des renseignements aura lieu d'office ou sur demande visant des cas concrets. Les autorités compétentes des deux Etats contractants s'entendront pour déterminer la liste des informations qui seront fournies d'office.

Si l'Etat qui reçoit les renseignements remarque qu'ils ne sont pas conformes aux faits, l'autorité compétente de cet Etat, pour autant qu'elle estime qu'une telle mesure est possible et présente quelque intérêt pour l'autre Etat, renverra le plus tôt possible les documents reçus à l'autorité compétente de l'autre Etat en lui indiquant les motifs du renvoi ou en lui faisant part des faits tels qu'elle les aura constatés.

Article 23

1. Les deux Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et appui en vue de recouvrer suivant les règles propres à leur législation, les impôts, taxes, majorations de droits, droits en sus, indemnités de retard, intérêts et frais, lorsque ces sommes sont définitivement dues en application des lois de l'Etat demandeur.

2. La demande formulée à cette fin doit être accompagnée des documents exigés par les lois de l'Etat requérant pour établir que les sommes à recouvrer sont définitivement dues.

3. Au vu de ces documents, les significations et mesures de recouvrement et de perception ont lieu dans l'Etat requis conformément aux lois applicables pour le recouvrement et la perception de ses propres impôts. Les titres de perception, en particulier, sont rendus exécutoires dans la forme prévue par la législation de cet Etat.

4. Les créances fiscales à recouvrer ne seront pas considérées comme des créances privilégiées dans l'Etat requis.

5 §. Är sådant skatteanspråk i fråga, som ännu kan överklagas, kan borgenärstaten för säkerställande av sin rätt anmoda den andra staten att vidtaga sådana rättsbevarande åtgärder, som dess lagstiftning medgiver.

Artikel 24

1 §. Envar skattskyldig, som visar att de av skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna vidtagna åtgärderna för honom medfört dubbelbeskattning beträffande i detta avtal avsedda skatter, må häremot göra erinringar antingen hos behörig myndighet i den stat, inom vars område han har skatterättsligt hemvist, eller hos myndigheterna i den andra staten. Befinnes erinringen grundad, träffar denna stats behöriga myndighet överenskommelse med den andra statens behöriga myndighet därom, huru dubbelbeskattning skäligen undvikes.

2 §. De behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna kunna likaså träffa överenskommelse om upphävande av dubbelbeskattning i de fall, vilka icke beröras av detta avtal, ävensom i de fall, då tolkningen eller tillämpningen av detta avtal medföra svårigheter eller föranleda tvivelsmål.

Artikel 25

1 §. Bestämmelserna i detta avtal kunna utsträckas att helt eller delvis, eventuellt med nödigbefunna ändringar beröra alla de områden, för vilkas internationella relationer Frankrike svarar och i vilka likartade skatter uppbäras som de, vilka detta avtal berör.

2 §. Den i 1 § av denna artikel nämnda utsträckningen förverkligas genom diplomatisk notväxling mellan de avtalsslutande staterna, varvid de områden angivas, vilka komma att beröras av de utsträckta bestämmelserna och närmare bestämmes på vilka villkor detta sker.

De genom ovannämnda notväxling överenskomna bestämmelserna angående utvidgning av tillämpningsområdet tillämpas helt eller delvis och med möjligen erforderliga ändringar på det eller de områden, från den eller de dagar, som nämnas i noterna, dessa dagar inberäknade.

5. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont encore susceptibles de recours, l'Etat créancier, pour la sauvegarde de ses droits, peut demander à l'autre Etat de prendre les mesures conservatoires que la législation de celui-ci autorise.

Article 24

1. Tout contribuable qui prouve que les mesures prises par les autorités fiscales des deux Etats contractants ont entraîné pour lui une double imposition en ce qui concerne les impôts visés par la présente convention peut adresser une demande, soit aux autorités compétentes de l'Etat sur le territoire duquel il a son domicile fiscal, soit à celles de l'autre Etat. Si le bien-fondé de cette demande est reconnu, l'autorité compétente de cet Etat s'entend avec l'autorité compétente de l'autre Etat pour éviter de façon équitable la double imposition.

2. Les autorités compétentes des deux Etats contractants peuvent également s'entendre pour supprimer la double imposition dans les cas non réglés par la présente convention, ainsi que dans les cas où l'interprétation ou l'application de la présente convention donnerait lieu à des difficultés ou à des doutes.

Article 25

1. Les dispositions de la présente convention pourront être étendues soit en totalité, soit en partie, avec les ajustements qui seraient éventuellement jugés nécessaires, à tout territoire dont la France assume les relations internationales et qui perçoit des impôts de même nature que ceux faisant l'objet de cette convention.

2. Les extension prévues au paragraphe 1 du présent article seront réalisées par un échange entre les Etats contractants de notes diplomatiques qui désigneront le ou les territoires auxquels s'appliqueront les dispositions étendues et préciseront les conditions de cette extension.

Les dispositions étendues par l'échange de notes susvisé, en totalité ou en partie ou avec les ajustements éventuellement nécessaires, s'appliqueront au ou aux territoires désignés à compter inclusivement de la ou des dates qui seront spécifiées dans les notes.

3 §. När som helst ett år efter det att utvidgning av tillämpningsområdet för detta avtal enligt 1 och 2 §§ ägt rum, kan vardera avtalsslutande staten, sedan skriftligt meddelande därom på diplomatisk väg tillställts den andra staten, upphöra med tillämpningen av dessa bestämmelser inom vilket som helst av de områden, som avtalet utsträckts att beröra; i detta fall upphör tillämpning av bestämmelserna inom detta område den första januari efter anmälningsdagen, utan att detta emellertid inverkar på tillämpningen av dessa bestämmelser i Frankrike eller på något annat område, vartill de måhända utsträckts och vilket område icke nämnts i meddelandet om tillämpningens upphörande.

4 §. När tillämpningen av dessa bestämmelser upphör mellan Finland och Frankrike, upphör tillämpningen av dessa bestämmelser likaså inom varje område, som de utsträckts att beröra i stöd av denna artikel, försåvitt icke härom uttryckligen annorlunda överenskommits mellan de avtalsslutande staterna.

5 §. Vid tillämpning av detta avtal inom de områden, vartill det utsträckts, skall avtalet alltid, då i detsamma hänvisas till Frankrike, fattas så, att det också avser sagda områden.

Artikel 26

1 §. Detta avtal har uppgjorts på finska och franska språken och äga båda texterna lika vitsord. Det skall ratificeras och ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

2 §. Avtalet träder i kraft omedelbart då ratifikationshandlingarna utväxlats och är det överenskommet, att bestämmelserna i avtalet skola tillämpas första gången:

a) beträffande skatt, som uppbäres och innehålles vid källan från inkomst av rörligt kapital vid beskattning av inkomst, som förfallit till betalning under det år, då avtalet träder i kraft;

b) beträffande övriga inkomstskatter och skatt på förmögenhet, vid beskattning av inkomster, som hänföra sig till det år, då avtalet träder i kraft eller då räkenskapsperioden utgått, samt av förmögenhet, som förefanns den 31 december det år, då avtalet träder i kraft eller den sista dagen för den räkenskapsperiod, som utgått under sagda år.

Ovan i artikel 22 avsedda uppgifter meddelas, såvitt de utbytas å tjänstens vägnar, i den mån de bliva disponibla under den tid avtalet är i kraft.

Artikel 27

Detta avtal skall vara gällande för obestämd tid. Vardera staten må dock, räknat från den 1 januari 1961 under det första halvåret varje år, skriftligen och på diplomatisk väg meddela den andra staten, att avtalet uppsäges. I detta fall upphör avtalet att gälla den 1 januari följande år, sålunda, att avtalet äger tillämpning sista gången:

a) beträffande skatt som uppbäres och innehålles vid källan från inkomst av rörligt kapital, vid beskattning av inkomst som förfallit till betalning under det år, under vilket uppsägning skett;

b) beträffande övriga skatter på inkomst, vid beskattning av inkomst, som hänför sig till det år, under vilket uppsägning ägt rum eller räkenskapsperioden utgått;

c) beträffande skatt på förmögenhet, på förmögenhet, som förefanns den 31 december det år, under vilket uppsägning ägt rum eller den sista dagen för den räkenskapsperiod, som utgått under detta år.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Uppgjort i Paris den 25 augusti 1958.

R. R. Seppälä

Louis Joxe

3. A tout moment après l'expiration d'une période d'une année à compter de la date effective d'une extension accordée en vertu des paragraphes 1 et 2 du présent article, l'un ou l'autre des Etats contractants pourra, par avis écrit de cessation donné à l'autre Etat contractant par la voie diplomatique, mettre fin à l'application des dispositions concernant l'un quelconque des territoires auquel elles auraient été étendues; dans ce cas, les dispositions cesseront d'être applicables à ce territoire à compter inclusivement du 1er janvier suivant la date de l'avis, sans toutefois qu'en soit affectée l'application desdites dispositions à la France ou à tout autre territoire auquel elles auraient été étendues et qui ne serait pas mentionné dans l'avis de cessation.

4. Lorsque les dispositions de la convention cesseront de s'appliquer entre la France et la Finlande, ces dispositions cesseront également de s'appliquer à tout territoire auquel elles auront été étendues en vertu du présent article, à moins qu'il n'en ait été décidé autrement de façon expresse par les Etats contractants.

5. Pour l'application de la présente convention dans tout territoire auquel elle aura été étendue, il y aura lieu, chaque fois que la convention se réfère à la France, de considérer qu'elle se réfère également audit territoire.

Article 26

1. La présente convention est rédigée en langues française et finnoise, les deux textes faisant également foi. Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Helsinki.

2. La Convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification, étant entendu qu'elle produira ses effets pour la première fois:

a) — en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source sur les revenus des capitaux mobiliers, pour l'imposition des revenus dont la mise en payement sera intervenue pendant l'année de l'entrée en vigueur;

b) — en ce qui concerne les autres impôts sur les revenus et l'impôt sur la fortune, pour l'imposition des revenus afférents à l'année de l'entrée en vigueur ou aux exercices clos au cours de cette année et à la fortune existant au 31 décembre de l'année de l'entrée en vigueur ou au dernier jour des exercices clos au cours de cette année.

Les renseignements visés à l'article 22, pour autant qu'ils sont échangés d'office, seront fournis dans la mesure où ils deviendront disponibles pendant la durée d'application de la convention.

Article 27

La présente convention restera en vigueur pendant une durée indéfinie.

Toutefois, à partir du 1er janvier 1961, chacun des deux Etats contractants pourra notifier à l'autre Etat, dans le courant du premier semestre de chaque année, par écrit et par voie diplomatique, son intention de mettre fin à la présente convention. En ce cas, la convention cessera de produire effet à partir du 1er janvier de l'année suivant la date de la notification, étant entendu que cet effet se trouvera limité:

a) — en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source sur les revenus de capitaux mobiliers, à l'imposition des revenus dont la mise en payement sera intervenue pendant l'année au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée;

b) — en ce qui concerne les autres impôts sur les revenus, à l'imposition des revenus afférents à l'année au cours de laquelle cette notification aura eu lieu ou aux exercices clos au cours de ladite année;

c) — en ce qui concerne l'impôt sur la fortune, à l'imposition de la fortune existant au 31 décembre de l'année au cours de laquelle la notification aura eu lieu ou au dernier jour des exercices clos au cours de ladite année.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 25 Avril 1958.

R. R. Seppälä

Louis Joxe